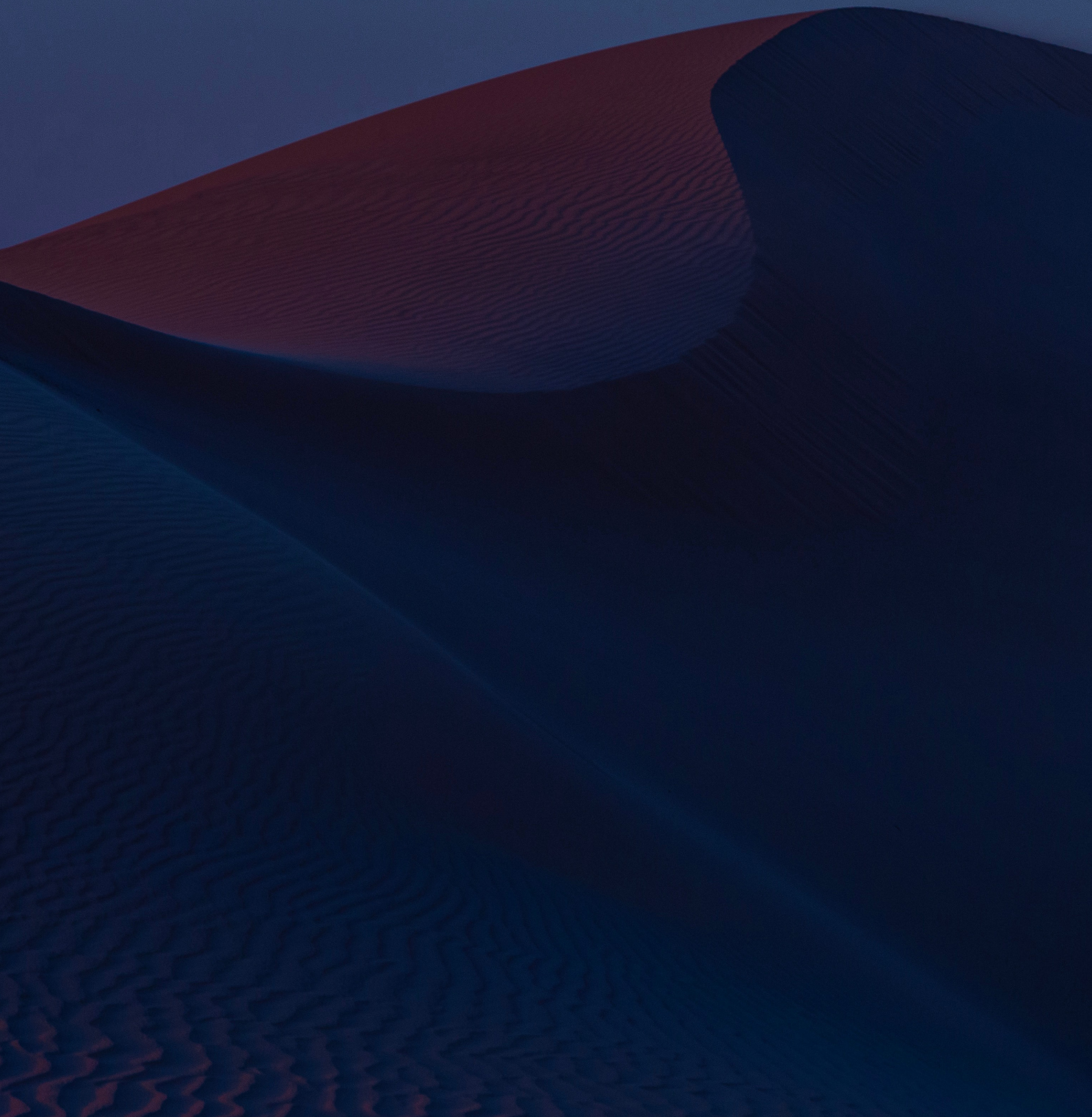

PEGASEN

20 kr

Mars 2021

Vi har stigit in i ett nytt år, 2021.

Trots att Corona fortfarande härjar världen över, och vi fortfarande fått spendera en hel del tid på distans, känner jag att det finns en strimla av nytt hopp. Vaccinet är på väg, och vi är inne på sista spurten innan det efterlängttade sommarlovet. Våren är snart här, och ljuset har kommit.

Mycket nytt har hänt i världen, i skolan och hos oss på Pegasen! Pegasen har blivit digital, och har nu en alldeles egen hemsida, där ni kan läsa artiklar som inte kommit med i tidningen, extra material och alla våra tidigare utgivna upplagor. Vårt första nummer för 2021, som du just nu håller i handen, är fullspäckat med roliga artiklar att läsa. Vi har äran att få publicera två stora studentföreningars artiklar, exklusivt skrivna för vår skoltidning, som finns att läsa på sidorna 14 - 17.

Även på skolan har det hänt mycket nytt. Vi har en nyvald elevkårsstyrelse, och för att lära känna de har vi ställt fem snabba frågor; ni hittar svaren på sidorna 12 -13. Årets lärare och distanslärare år 2020 har blivit utnämnda och framröstade av oss Katteelever, och det finns även intervjuer att läsa med de på sidorna 7 - 8. Vår förra rektor Helen Lagerquist har slutat sin tjänst här på Katedralskolan. Tack för allt jobb du gjort för oss genom åren. En ny rektor har tillträtt, Andreas Kembler Widmark. Varmt välkommen till Katedralskolan! En intervju med Andreas finns att läsa på sidorna 10 - 11.

Det här och mycket mer finns att hitta i marsnumret av Pegasen, som är fyllt med massor av härliga artiklar, noveller och till och med horoskop!

Jag vill passa på att uppmana alla att skicka in era bidrag till tidningen. Pegasen är en perfekt plattform för att göra din röst hörd och för att få din historia, novell eller berättelse publicerad. Vi tar gladeligen emot alla typer av texter och foton. Du kan antingen skicka ett mail till pegasen.katte@gmail.com eller gå in på vår hemsida pegasen.wixsite.com/ hemsida.

Trevlig läsning!
Viktoria Lautmann, Chefredaktör

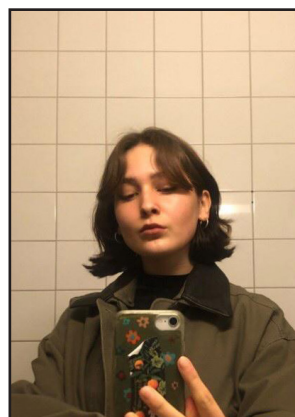
Redaktionen

Viktoria Lautmann
Chefredaktör, Ansvarig utgivare

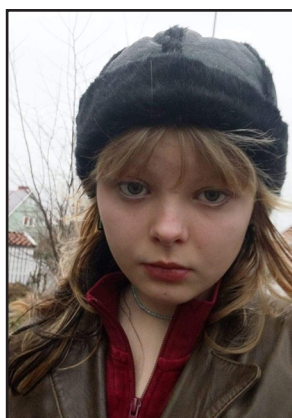
Amanda Westerberg
Korrekturläsare

Elsa Granvik
Korrekturläsare

Olle Erlandsson
Layout-ansvarig

Vera Rööf
PR-ansvarig

Innehåll

Debatt: Sida 4 - 6

Intervju: Sida 7 - 13

Studentföreningar: Sida 14 - 17

Fiktion: Sida 18 - 23

Poesi: Sida 24

Horoskop: Sida 25 - 26

VIKTEN AV DET OFFENTLIGA SAMTALET

av **Viktoria Lautmann**

”Vi lever i ett samhälle där många tycker olika och att det finns ett behov av platser för samhällsdebatt där folk inte bara tycker exakt som man själv. Demokratin vinner på att röster hörs och åsikter bryts” - Sveriges Radio VD, Cecilia Benkö

Att ha möjligheten till att kunna föra ett offentligt samtal är av största vikt för att vår demokrati ska kunna leva och blomstra vidare. Ett samtal där man kan ifrågasätta, presentera nya idéer och samtala om olika samhällsfrågor. Denna rättighet och viktiga grundsten i vår demokrati ser ut att försvagas. Inte allt för ofta avfärdas åsikter som inte är en del av majoritetens åsikt, utan att man fört en diskussion om saken.

Det är viktigt för både beslutsfattare och för samhället i stort att man kan ifrågasätta hur delar av samhället fungerar, eller hur samhällsutvecklingen ser ut. Vi ser en tråkig utveckling där denna rättighet försvagas. Det är tråkigt både för samhället i sig men också för individen och i de sammanhang som man befinner sig. Det finns en majoritetsåsikt, och den åsikten är det som är rätt. Avviker man från den finns det inte utrymme för diskussion och samtal. Även fast man kanske håller med om vad majoriteten tycker i de flesta frågor, upplever jag att det inte finns utrymme till att fritt diskutera och samala om vissa frågor utan bli tillrättavisad och utan argumentation. Det medför att alla fastnar i samma tyckande, och utrymmet för nya tankar och idéer är begränsat.

Att föra en dialog och ett samtal är det bästa sättet att lösa problem och konflikter i samhället. Det som skiljer en demokrati från de andra styrelseskickan vi provat genom människans århundraden är att man styr samhället och fattar beslut efter

att man fört en dialog och samtalat kring det man ska besluta om. Detta för att göra allas röst hörd, och för att tillsammans komma fram till de bästa besluten.

Jag upplever att det samtalet har gått förlorat, särskilt hos oss unga. Jag upplever att man inte kan gå emot eller ifrågasätta andras åsikter, utan att man har en risk att förlora kompisar eller förlora sitt anseende. Det är tråkigt, jag tror att många skulle tjäna på att diskutera, debattera och samtala kring olika frågor, så kan både idéer och jag som människa utvecklas i mina ståndpunkter.

Det är inte bara tråkigt för mig som individ. I vissa fall när man inte känner sig lyssnad på, eller att man blir förlöjligad för sin åsikt, söker man sig till ställen där man blir accepterad för sin åsikt och lyssnad på. Detta i sig är inget farligt, men risken om man slutar samtala i de andra sammanhangen blir att vårt samhälle blir polariserat, uppdelat och isolerat mellan de olika “åsiktsgrupperna”.

Vad är meningen med att ha åsikts- och yttrandefrihet ifall ingen lyssnar på dig, utan direkt avvisar din åsikt?

Viktoria Lautmann

NEJ, UNGDOMAR MÅR INTE BRA AV ATT SITTA I FÄNGELSE

av Vera Rööf

Är det bra för ungdomar att sitta i fängelse? Det menar debattören Viktoria i föregående nummer. Jag skulle hävda att det inte är särskilt bra för någon, särskilt inte unga. Det finns inte tillräckligt med belegg för att långa fängelsestraff för yngre skulle förbättra situationen, vilket är något som remissinstanser såsom Säpo, Brottsförebyggande Rådet och Åklagarmyndigheten är överens om. Istället riskerar det att försämra situationen.

Den debatt som rasat under de senaste åren kan ge sken av att brottsligheten ökar exponentiellt, men så är inte riktigt fallet. Mellan 2018 och 2019 var antal anmälda brott ungefär samma. Visserligen har samma siffra ökat något under det senaste decenniet, vilket är oroande, men att döma av hur retoriken kan se ut kan man tro att kriminaliteten ökat lavinartat, vilket inte stämmer. Faktum är att oavsett hur utvecklingen ser ut visar statistik att en majoritet av befolkningen tror att brottsligheten ökar.

Jag delar debattörens bild av att den blodiga gängkriminaliteten måste få ett slut, men en slopad ungdomsrabatt är en alldeles för trubbigt redskap och angriper inte det riktiga problemet. Gängkriminaliteten är resultatet av decennier med växande klassklyftor och en misslyckad integration. Det behövs enorma insatser för att läka den splittring som växt fram. En slopad ungdomsrabatt skulle inte bara drabba gängkriminella och grövre brottslingar, utan riskerar att försätta fler ungdomar i utanförskap.

Den anledningen till att ungdomsrabatten inte bör avskaffas som flera experter pekar på är risken för radikalisering. Fängelser

är kriminella miljöer och blir alltför ofta en "skola i brott" där dömda brottslingar rekryteras till nya kriminella gäng. Ungdomar som begått snedsteg riskerar att fortsätta på samma bana av att sitta inne. Därför har fängelsestraff inte nödvändigtvis någon avskräckande effekt på kriminella, utan har bevisats kunna stärka den kriminella identiteten hos den intagne.

Låt oss bara vända blicken mot USA som har i särklass flest intagna i fängelser i världen just på grund av deras långa straff. Samtidigt har de höga kriminalitetsiffror. Rättigheter och skyldigheter tilldelas medborgare vid en väl avvägd ålder. Därför får man inte rösta innan man fyllt 18, köpa hem alkohol innan man är 20 eller adoptera förens man fyllt 25. Alltså tilldelas du inte alla rättigheter så fort du blivit myndig.

Det finns många anledningar till att särbehandla ungdomar och unga vuxna, bland annat de som jag nämner i texten ovan. Att slopa ungdomsrabatten är en populistisk idé som dessutom är direkt kontraproduktiv.

Vera Rööf

REPLIK FRÅN VIKTORIA

Röös skriver i sitt svar att brottsligheten inte ökat radikalt. Det stämmer inte.

Mellan 1976 och 2018 har antalet anmälda brott mot person ökat med över 430 procent, justerat efter befolkningsmängd, enligt BRÅ. 430 procent ökning av brott mot person anser jag är en radikal och farlig ökning av brottslighet. Beroende på hur man vrider statistiken kan man läsa ut olika siffror och beroende på val av brottstyp och tidsintervall. Att brottsligheten ökat de senaste decennierna råder det dock ingen tvekan om. Nyligen beskrev rikspolischef Anders Thornberg våldsutvecklingen som ”synnerligen allvarlig” och det är inte utan belägg han uttrycker sig så.

Jag delar Röös bild om att alla fängelser inte fungerar, och därför krävs det att man lägger ner mer resurser på just fängelser och inrättar särskilda ungdomsanstalter. Den ökade gängkriminaliteten har precis som Röös skriver, till viss del att göra med den misslyckade integrationen. Sverige har misslyckat med sin migrationspolitik och sitt integrationsarbete. För att bryta trenden krävs det att man gör insatser tidigt, och fångar upp personer som begår brott. Det finns samband mellan dysfunktionella familjer och risken att man dras in i kriminella banor, detta mönster behöver brytas genom ett ökat samarbete mellan socialtjänst, skola och polis för barn och ungdomars bästa. Detta samband innebär dock inte att personer i riskgrupper fräntas sina egna val, det finns ett val mellan kriminalitet och laglydnad. Jag tror på att alla människors moraliska förmåga är likadan, oavsett ”samhällsklass”, religion, kön eller etnicitet. Oavsett ”samhällsklass” har vi ett moraliskt val och ansvar.

Det behöver råda rättvisa, med en balans mellan människans rättigheter och skyldigheter. Samhället behöver markera

att om man utför en brottslig handling, följer det ett straff som tydligt framgår i vår lagstiftning. Samhället ska alltid ställa sig på brottsoffrets sida, inte på den som utför en olaglig handlingens sida. Det är brottsoffret vi ska tycka synd om.

Att utföra ett brott är ett val och kriminella ska inte få kompensation för ”samhällets misslyckanden” – det ska brottsoffret få. Brottsoffer förtjänar rättvisa, det är inte bara moraliskt rätt utan är också viktigt för det långsiktiga förtroendet för staten. Staten ska kunna ha kvar sitt våldsmonopol. Annars riskerar samhället att bli precis som Röös beskriver det – uppdelat mellan klasser där vissa har sin ”egna polis” och andra får förlita sig på det svenska systemet.

Min tanke om att slopa straffrabatten är inte en populistisk tanke. Det är befängt att påstå något sådant. Expo definierar populism som ”Populismen är en ideologi där samhället ses som uppdelat i två grupper som ställs mot varandra: det ”rena folket” och den ”korrupta eliten”, enligt forskaren Cas Mudde”. En slopad straffrabatt har ingenting att göra med det ”rena folket” och den ”korrupta eliten”, det har med rättvisa och sunt förnuft att göra.

Viktoria Lautmann

Den 12 februari kungjordes årets lärare och årets distanslärare 2020–2021 efter en omröstning hållen av Katedralskolans Elevkår. Här kommer två intervjuer med de lyckliga vinnarna, Daniel Backeman och Robin Löfgren.

Intervju med årets distanslärare - Daniel Backeman!

Vilka ämnen undervisar du i?

Matematik.

Hur länge har du varit lärare?

Jag har varit lärare i ett år, och jobbat på Katte sen i höstas.

Hur kändes det när du fick reda på att du blev årets distanslärare?

Jag blev helt chockad, särskilt i och med att jag inte varit lärare så länge. Jag blev helt tagen av situationen. Sedan var det inte det bästa tillfället, i och med att jag hade klassråd med min mentorsklass SA20D på distans och inga elever var i klassrummet.

Varför blev du lärare? Var har du studerat någonstans?

Jag har alltid gillat att lära ut och förklara saker. Jag tror det kommer från min mor, som var extremt pedagogisk och superduktig på att lära ut och förklara saker. Tidigare jobbade jag på läkemedelsverket, och då höll jag i internutbildningar, och det var så mitt intresse för undervisning väcktes. Jag gillar att umgås med elever, och efter första lärarpraktiken visste jag att jag valt rätt yrke. Jag gillar att umgås med ungdomar och att hjälpa till att förklara så att alla ska förstå. Jag tycker det är synd att många elever går runt och mår dåligt över matten. Det finns alltid något kul att hitta i matteundervisningen. Jag pluggade på Uppsala universitet och tog studenten från Fyrissskolan år 2011.

Vad är det roligaste med ditt jobb?

Matte i all ära, men eleverna är det roliga, annars hade jag blivit matematiker. Det är kul att se elevernas utveckling, ta del av deras liv och se de växa upp.

Vad är det tråkigaste med ditt jobb?

Det tråkigaste är det administrativa jobbet och när det inte går som man tänkt för eleverna. När elever inte belönas för sitt hårda arbete och fortfarande misslyckas på prov. Klassrummet är det roligaste; det är mycket roligare att hålla lektioner än att planera de.

Vad är knepet för att lyckas med en distanslektion?

Jag vet ärligt talat inte. Jag är tekniskt kunnig och sitter mycket vid datorn, så jag har lätt med de tekniska bitarna. Jag har nog aldrig haft tekniska problem, och därför blir det inte så rörigt. Jag fattar inte att jag lyckats vinna. Jag är så glad och hedrad.

Intervju med årets lärare - Robin Löfgren!

Vilka ämnen undervisar du i?

Jag undervisar kemi, naturkunskap och biologi.

Hur länge har du varit lärare?

Har varit lärare i 5 år.

Varför blev du lärare? Var har du studerat någonstans?

Efter gymnasiet var jag intresserad av kemi och biologi, men visste först inte riktigt vad jag skulle läsa på universitetet, vilket nog många känner igen sig i. Började läsa olika kurser och utbildningar som inte kändes rätt. Sedan provade jag på att jobba vid sidan av som lärarvikarie och förstod då att det var helt rätt för mig, och så läste jag till att bli lärare och har inte ångrat mig en sekund! Jag kommer från västkusten, men läste här i Uppsala, och så blev jag kvar här och trivs fantastiskt.

Vad är det roligaste med ditt jobb?

Det roligaste är ju så klart att träffa alla elever varje dag! Att få prata, hjälpa och stötta är verkligen givande och roligt. Sedan tycker jag det är särskilt kul att prata med elever om naturvetenskap, för det är något jag älskar och kan prata om och diskutera hur länge som helst. Det är också så kul att ibland kunna väcka en fascination hos mina elever för något som de kanske aldrig tidigare har tänkt på eller reflekterat över.

Vad är det tråkigaste med ditt jobb?

Ja, men det är absolut när människor mår dåligt och jag eller vi lärare inte bara kan "göra det bra". På en skola med så många människor kan ju inte alla må bra så klart, men vi vill ju hjälpa alla så mycket det bara går, och det värsta är när jag inte kan hjälpa eller av andra anledningar inte hinner stötta så mycket som jag egentligen skulle vilja. Det är jobbigt.

Vad är knepet för att lyckas med en lektion?

Oj! Det finns nog lika många svar på detta som det finns lektioner på ett läsår! Det finns olika moment på olika lektioner och olika syften, så jag tror lektioner kan bli bra på väldigt olika sätt. Men det viktigaste för mig är att alla elever får en bra känsla när de kommer in på min lektion. Jag vill att klimatet på min lektion ska vara varmt, inbjudande, och i bästa fall ska det även finnas plats för lite humor! Allt ska inte vara så allvarligt hela tiden. Känner alla sig trygga och att de kan slappna av tror jag man kan få till bra lektioner oavsett lektionens innehåll.

Intervjuer utförda av Viktoria Lautmann

Intervju med Katedralskolans skolkök – Vasaköket

Jag går in i matsalen för att be om att få göra en intervju med kökspersonalen, efter att jag precis har fått höra att vi ska återgå till distansundervisning. Dagen till ära har Vasaköket gjort saffransmunkar till oss, och hela matsalen är full av glada elever som njuter av munkarna och pannkakorna som serveras idag. Jag går in i köket för att be om att boka en tid för en intervju, men kökschefen Patti välkomnar mig in i köket på en gång. Vi går igenom köket och sätter oss i hennes lilla arbetsrum.

Hur ser en vanlig dag ut för er?

Varje dag börjar vi klockan sju. Det första vi gör är att baka brödet som vi serverar varje dag, då det är brödet som kräver mest tid. Vi börjar sedan förbereda dagens rätter. Varje dag serverar vi tre olika rätter, plus att vi alltid erbjuder veckans soppa. Det är mycket som ska förberedas som man inte tänker på: grönsakerna ska hackas, och vissa dagar gör vi grillade grönsaker eller inlagda grönsaker som tar extra lång tid att förbereda. Sedan ska alla rätter komponeras, såser ska göras och potatis, ris och pasta behöver kokas. Det gäller alltid att ligga ett steg före, så att ingenting tar slut under lunchserveringen. De första gästerna brukar komma runt tjugo i elva, och sedan är det full rulle, och allting går i ett. När vi har serveringen öppen så är det två i disken som ser till att hålla efter så att det inte blir så mycket att diska i slutet av dagen. En jobbar i köket och ser till att fylla på med mat, och två jobbar i serveringen och ser till att det ser snyggt och fräscht ut, samt ser till att säga till i köket ifall det behövs påfyllning av något. Det är teamwork som gäller när man arbetar i ett kök, och det är viktigt att kommunicera med varandra! Restaurangen är öppen fram till tio över ett, och sedan är det dags för oss att få en lunchpaus. Efter vår lunchrast så förbereder vi inför morgondagen. Vi försöker förbereda så mycket av morgondagens lunch som möjligt dagen innan. För min del är det mycket administrativa saker som ska tas hand om, som att beställa varor och planera inför kommande veckor. Jag är även ansvarig för andra kök runt om i Uppsala, så jag behöver även ha hand om personaladministration och se till att alla kök är bemannade.

Vilken är er populäraste maträtt som ni serverar?

Hm, svår fråga. Det finns många olika rätter som är populära. Till exempel korv-stroganoff med ris, spaghetti med köttfärssås och våra enchiladas. Till skillnad från i grundskolan är det inte lika poppis med tillexempel pannkakor och chicken nuggets. Det är populärt, men inte alls på samma sätt. Själv tycker jag det är roligt att skapa olika typer av rätter, hitta på olika typer av pastarätter och nya typer av grönsaksrätter. Vi har en viss meny som alla skolor ska följa, men jag försöker alltid göra någonting roligare än det. Ska vi till exempel servera köttbullar kan man göra flera varianter på det, till exempel köttbullar med brunsås och köttbullar med tomatås. Det är även viktigt att det finns flera vegetariska alternativ att välja på, som är likvärdiga. För mig är det viktigt att alla kan hitta något att äta. Veganer, vegetarianer och "köttätare". Därför är det viktigt med flera olika alternativ, och därför erbjuder vi alltid soppa med hembakat bröd som alternativ. "Alla elever ska kunna hitta något som de gillar och kan äta".

Jag vet att du sen innan arbetat på Nannaskolan och flera andra grundskolor; vad är den största skillnaden mellan att servera mat till en grundskola och ett gymnasium?
Generellt sett så är det viktigare för mindre barn att veta vad det är i det man serverar. De vill veta och äta sådant som man känner igen hemifrån. På så sätt är det svårare att servera mat till mindre barn. På gymnasieskolan är eleverna äldre, och ni förstår vad ni äter och är inte rädda för att pröva nya saker. Det gör att man kan "experimentera" mer och visa alternativa måltider, som man kanske inte vanligtvis äter hemma. På gymnasiet är det ungefär dubbelt så många gäster som ska serveras, och mer mat som ska lagas, vilket gör det mer stressigt, och det är full rulle hela dagen, men minst lika roligt!

Visst satsar ni mycket på vegetariskt och ekologiskt här på Vasaköket?

Det stämmer! Varje dag försöker vi servera minst två vegetariska eller veganska rätter, och ibland fler. Vi försöker servera så mycket ekologiskt som möjligt, och cirka 70 procent av det vi serverar är faktiskt ekologiskt! Alla våra köttråvaror är närproducerade och kommer från Anderson och Tillman, härifrån närområdet. Kycklingen är alltid svensk, och fisken ska alltid vara MSC- märkt. Även grönsakerna försöker vi i största mån köpa in ekologiska och efter säsong, och allt mjöl vi bakar med är ekologiskt. Vi försöker även i största mån göra nya rätter av saker vi redan har hemma, eller rester från gårdagen.

Intervju utförd av Viktoria Lautmann

I november fick katedralskolan en ny rektor. Jag ringer upp Andreas Widmark för att lära känna honom lite bättre och höra hur han tänker kring rektorsskapet.

Intervju med rektor - Andreas Widmark

Hur kommer det egentligen sig att man blir rektor? Hur går det till?

För att bli rektor går man en utbildning i samband med att man tillträder. Likt de flesta andra rektorerna är jag lärare i grunden, i svenska och samhällskunskap. Jag insåg snart efter jag blivit lärare att jag dras till mentorskapet snarare än undervisningen i sig. Ledarskap är något som tilltalar mig. Det var väl därför jag valde att bli rektor.

Hur kom det sig att du blev rektor på just katedralskolan?

Det var väl en slump egentligen. Jag var rektor på SPRINT på Bolandsgymnasiet, och när det stängdes och flyttades till Katedralskolan fortsatte jag vara rektor. Sedan blev jag tillfrågad att bli rektor, vilket jag tackade ja till och tillträdde i november.

Vad utmärker Katte, jämfört med andra skolor?

Det finns en historia här. Många har gått inom dessa väggar. Denna historia måste vi förvalta och omsätta i nuet; att vara gammal är inte nödvändigtvis något bra. Samhörigheten är också speciell. Att man säger "*jag går på Katte*" med stolthet, det är fint.

Vad kan vi göra bättre då?

Trygghet och lugn är inte något som kommer per automatik, utan är något som vi aktivt måste arbeta med för att upprätthålla. Sammanhållningen kan också vara en utmaning på en så stor skola. Kontakten programmen sinsemellan måste förbättras, särskilt till språkintröduktionen. Tidigare fanns en naturlig uppdelningen när vi var uppdelade på olika byggnader. Nu när vi är i samma byggnad kan hela skolan hålla ihop på ett annat sätt, och det måste vi arbeta för att den gör.

Vad gör du när du inte är rektor?

Jag har alltid tyckt om att spela musik. Vi är några lärare som brukar spela ihop faktiskt. Men jag måste erkänna att jag spelade mer när jag var ung. Sen har jag tre barn, så de tar en del tid. Jag har alltid värdesatt relationer och människor; det är också en anledning till att jag blev rektor. Sedan älskar jag den svenska naturen. Jag skulle rekommendera alla att bara gå ut själv i skogen! Det gör jag för att återhämta mig.

Hur var du själv i gymnasiet?

Jag är i grunden en föreningsmänniska. Jag lade inte ner jättemycket tid på skolarbetet, utan var en föreningsmänniska. Jag valde, trots att jag snarare är intresserad av samhällsämnen, teknikprogrammet, men gick bara tre av fyra år (som det var på den tiden). Jag gick på en stor skola, så det fanns många föreningar. Jag lade själv ned en stor del av min tid på idrottsföreningen. Vi fick i uppdrag att själva renovera skolans gym. Jag brukar säga att jag lärde mig mer av det än ekonomilektionerna. Jag vet inte om det stämmer dock.

Vi ska strax runda av, men har du något du vill säga till alla Katedralskolans elever?

Ta vara på den tiden du har, och lägg ned tid på studierna, särskilt under gymnasietid. Men ta också vara på det andra gymnasietiden har att erbjuda: man kan lära sig mycket utanför lektionerna genom att vara engagerad i föreningar och umgås med andra människor. Ta vara på Kattes rika föreningsliv, och se till att göra din gymnasietid meningsfull.

Intervju utförd av Vera Röös

Följande en tuff mandatperiod präglad av Corona har den föregående elevkårsstyrelsen avgått efter verksamhetsåret 2019–2020. Tack för allt jobb ni gjort för oss elever! Nu har en ny styrelse tillträtt, och Pegasen har ställt fem snabba frågor till ledamöterna.

Namn: Agnes Engström

Position: Ordförande

Årskurs/klass: SA20C

Vilken film såg du senast? Tillbaka till Framtiden 1 (tror jag?).

Vad väljer du när du går och fikar?

Katalaner.

Favoritmat? Bakad sötpotatis med fyllning.

Favoritgodis? Chokladdoppade nötter och lakrits.

Pepsi eller Cola? Varken eller.

Namn: Jonathan Hoppe

Position: Vice ordförande

Klass: SA19A

Vilken film såg du senast?

Star Wars Episode 6: Return of the Jedi.

Vad väljer du när du går och fikar?

Semla.

Favoritmat? Tacos.

Favoritgodis? Nonstop.

Pepsi eller Cola? Pepsi, såklart!

Namn: Pontus Dahlén

Position: Ekonomiansvarig

Klass: SA20A

Vilken film såg du senast? El Camino.

Vad väljer du när du går och fikar?

En salami- och briesmörgås/-ostfralla. Ifall jag tvingas ta ett bakverk, tar jag dock någon typ av paj.

Favoritmat?

Ryggbiff med sötpotatispommes, rödvinssås och vitlökssmör.

Favoritgodis? Sura vingummin.

Pepsi eller Cola? Cola (vanilj!).

Namn: Oscar Selander

Position: Administrativ chef

Klass: SA20C

Vilken film såg du senast? Your Name Engraved Herein (på Netflix). Sjukt bra film! Grät kanske lite...

Vad väljer du när du går och fikar? Kladdkaka.

Favoritmat? Crêpes.

Favoritgodis? Smash.

Pepsi eller Cola? Cola hela vägen!

Namn: Elina Kazemi

Position: Föreningsansvarig

Klass: SA20C

Vilken film såg du senast? Kingsman: The Secret Service. Såg dock inte klart hela.

Vad väljer du när du går och fikar? Morotskaka.

Favoritmat? Persiskt.

Favoritgodis? Allt karamell eller choklad. Just no *lakrits*, please.

Pepsi eller Cola? Självklart är svaret Cola.

Namn: Alison Minerva Payne

Position: Operativ chef

Klass: IB19

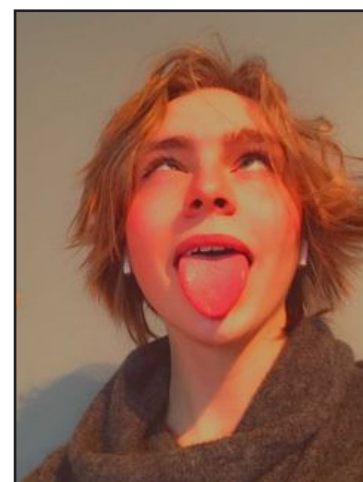
Vilken film såg du senast? Frozen 2.

Vad väljer du när du går och fikar? Brownies.

Favoritmat? Gnocchi och pumpa, lagat i en stekpanna med olivolja, vitlök och rosmarin.

Favoritgodis? Surskallar.

Pepsi eller cola? Cola (vanilj).

Namn: Kajsa Oppitz

Position: Medlemsansvarig

Klass: SA20D

Vilken film såg du senast?

Senaste filmen jag såg var SPY! Rekommenderas starkt.

Vad väljer du när du går och fikar? Chokladboll!

Favoritmat? Allt asiatiskt.

Favoritgodis? Lakrits.

Pepsi eller Cola? Cola, alla dagar i veckan!

Snart kliver många treor in i studentlivet. Kanske kommer några att välja att studera här i Uppsala? Då kan det vara bra att veta lite om stadens rika studentliv. Därför har vi frågat två studentföreningar, Heimdal och Laboremus (SSU), att skicka in varsin text till oss, vilket de var snälla nog att göra. De följande presentationerna kommer förhoppningsvis skänka lite ljus på vad två av de äldsta politiska studentföreningarna i Uppsala handlar om.

130 ÅR AV GROTTKONSERVATISM

av Daniel Åkerman

Att konservatismen under senare år har blivit ett politiskt modeord är knappast en nyhet. Från att ha varit marginaliserad sedan 1960-talet försöker nu inte mindre än tre riksdagspartier ta begreppet i anspråk. Men återkomsten har heller inte varit helt enkel. Såväl den långa frånvaron från det offentliga samtalet som det plötsligt uppflammande intresset, har medfört viss förvirring kring vad konservatism egentligen är. Men sådan osäkerhet har aldrig drabbat den institution som mer än någon annan har kultiverat svensk konservatism: Föreningen Heimdal.

Föreningen Heimdal grundades av studenter vid Uppsala universitet den 23 april 1891, och fyller därför om knappt två månader 130 år. Under dessa tretton årtionden har föreningen verkat i en högertradition som i dag kallas *reformvänlig konservatism*. Visserligen har inriktningen i någon mån varierat genom åren, men verksamheten har i grunden alltid vilat på tre pelare: bildning, politik och studentikost umgänge. Dessa tre pelare speglar som på olika sätt den konservativa ideologin.

Att bedriva folkbildning var Föreningens Heimdals uttryckliga syfte under de första åren efter grundandet. Genom föreläsningar och skrifter främjades det klassiska, borgerliga bildningsidealet. Ett ideal som kan sägas utgå från en konservativ människosyn. Det är synen på den mänskliga naturen som utgör grunden för konservatismen.

För det första är viktigt att inse att människan faktiskt har en natur. Den mänskliga naturen är den enda konstanten genom historien, eftersom den inte ändras. Oavsett ekonomiska produktionssätt eller tekniska uppfinningar förblir människor de samma och agerar i sin vardag på samma sätt. Därför misslyckas de politiska projekt som med rationalistiska ambitioner försöker skapa en ny människa.

Människan är inte ett oskrivet blad som makthavare fritt kan experimentera med. För det andra är människan av naturen ofullkomlig. Till skillnad från vad upplysningsfilosofer som Rousseau menade är vi i grunden inte enbart goda, utan har även kapacitet till ondska. Samhället måste av detta skäl utformas, och har historiskt formats, för att förstärka våra goda sidor och, framför allt, att motverka de skadliga.

Bildningsidealet innebär ett erkännande av att människan går att studera, till exempel inom ramen för historia och skönlitteratur. Det innebär även att människan också *bör* studeras, för att vi ska ha kunskaperna för att kunna bygga en god framtid. Därför fortsätter Föreningen Heimdal än i dag sitt folkbildningsarbete, genom att varje torsdag hålla föreläsningar med talare från politiken, kulturen och akademien.

Konservatismen spelar förstås sin mest uppenbara roll vad gäller Heimdals andra pelare: politiken. Paradoxalt kan den där också vara som minst tydlig –eller åtminstone minst entydig. Heimdal är i grunden en politisk förening och har därför producerat mängder av debattartiklar,

analyser, tal och har genom åren deltagit i debatter om alla tänkbara och otänkbara ämnen. Vilka specifika frågor som hamnat i rampljuset har i hög grad berott på dagspolitiken.

Ändå har den röda tråden alltid varit att bevara de institutioner och värden som möjliggör det välstånd och den frihet som vi har i Sverige. Äganderätten, lag och ordning, rättsstaten, en kunskapsbaserad skola, ett fritt universitet och, inte minst, ett starkt försvar.

Den tredje pelaren, studentikost umgänge, är på många sätt den viktigaste, både för föreningens verksamhet och i relation till konservatismen som ideologi. För att kunna driva en förening under 130 års tid krävs naturligtvis att medlemmarna behåller sitt engagemang och att ungdomar ständigt tillkommer som nya medlemmar. Då utgör roliga fester, middagar och allmänt sällskap det kitt som knyter människor samman.

Men umgänget är också konservatism i praktisk form. När vi på sittning sjunger Taube, Wennerberg eller Bellman, skapar och återskapar vi banden till forna tiders studenter, eftersom det är samma visor som de sjöng för femtio, hundra eller tvåhundra år sedan. Det påminner samtidigt om att de sånger, på politiskt, frejdigt eller annat tema, som vi tar ton till i dag kan komma att sjungas i nationssalarna av andra studenter lika många år in i framtiden. Det illustrerar också att traditioner inte någon form av underkastelse för döda generationers påbud. Just på grund av att traditioner ständigt måste upprätthållas för att överleva, innebär det att de är resultatet av otaliga människors aktiva medverkan. Tradition är inte ett dyrkande av aska, utan ett vidmakthållande av elden.

Slutligen påminner det studentikosa om vad politikens egentliga mål är, eller i alla fall vad det borde vara: att människor ska

kunna leva sina liv som de själva finner bäst. Meningsfullt och i välmående, utan ingrepp eller pekpinnar från prussiluskor, småpåvar och andra viktigpettrar. Oavsett hur irrationellt eller förlegat – hur mänskligt – deras handlande kan tyckas vara för överheten och dess hantlangare.

Så när kampen om konservatismen fortsätter i partier och på ledarsidor kan kanske Föreningen Heimdals mångåriga verksamhet ge någon slags fingervisning. Vi måste lära av tidigare generationers erfarenheter för att undvika att gräva fallgropar åt oss själva. Vi måste värna de traditioner och institutioner som ger mening och riktning i tillvaron, så att vi kan leva det goda liv vi önskar. Så lyder åtminstone den visdom som har odlats i Föreningen Heimdals källarlokal, kallad *Grottan*, på S:t Larsgatan 10. Visdom som förhoppningsvis kommer att fortsätta utvecklas av nya generationer Uppsalastudenter i minst 130 år till.

Daniel Åkerman
Ordförande, Föreningen Heimdal

SSU SÄTTER JÄMLIKHET OCH KLIMATET FÖRST

av Pavlos Cavelier Bizas

SSU, Sveriges socialdemokratiska ungdomsförbund, är Sverige största feministiska och antirasistiska ungdomsförbund. Vi samlar runt 10 000 medlemmar över hela Sverige, som kämpar för jämlikhet, frihet och solidaritet. Vår allra viktigaste politiska fråga är att öka jämlikheten. Dina möjligheter i livet ska inte avgöras av hur mycket dina föräldrar tjänar, vad du har för kön, var du är född eller vad du har för sexuell läggning. Klimatfrågan är också viktig för oss - utan en planet har vi ingen framtid.

Ojämlikheten i världen är enorm och ökar ständigt. De åtta rikaste männen i världen äger mer än halva jordens fattigaste befolkning. Det tycker vi är helt orimligt. Men även här i Sverige ökar ojämlikheten. Klyftorna i Sverige mellan de rikaste och fattigaste har ökat mest i Sverige de senaste decennierna än något annat OECD-land. Sveriges rikaste tiondel fick nära 90 procent av alla kapitalvinster och hela 55 procent gick till den allra rikaste procenten. Om man räknar bort pensioner och bidrag, tjänade Sveriges rikaste tiondel år 2016 nästan 4 av 10 kronor av alla inkomster till hushållen. Denna utveckling beror på att Sverige avskaffat de flesta kapitalskatterna.

Vad är problemet med detta då tänker du? Problemet är inte att personer anstränger sig och tjänar pengar. Problemet är när förmögenhet går i arv, och att vanliga arbetare som sliter ett helt yrkesliv inte ens kommer upp i de allra rikastes årsinkomster på ett helt liv. Vi tycker det ska löna sig att arbeta, inte att födas in i en rik familj eller att tjäna pengar på kapitalvinster. Pandemin har visat vilka brister det finns i välfärden. Om vi höjer kapitalskatterna, kan vi investera mer i vår gemensamma välfärd, på skolan, på

kollektivtrafiken och på klimatsatsningar.

Jämlikheten och klimatet hänger också ihop. Den rikaste procenten släpper ut mer än dubbelt så mycket koldioxid som den fattigaste hälften av jordens befolkning. I Sverige så släpper de 10 procenten med högst inkomst i Sverige ut fyra gånger mer per person än de 50 procenten med lägst inkomst, och 24 gånger mer per person än de som befinner sig i den fattigaste hälften av jordens befolkning. Samtidigt står de 100 största företagen för 70% av världens koldioxidutsläpp. Det är därför viktigt att bedriva en klassmedveten klimatpolitik. Det är visserligen bra att du cyklar till skolan, sopsorterar och köper ekologiskt, men ställer vi inte hårdare krav på de rikaste och på företagen, kommer vi inte kunna nå klimatmålen.

Vi i SSU driver på för höjda miljöskatter på företag och för att det ska vara lätt att göra rätt för individer. Vi vill på sikt se en avgiftsfri kollektivtrafik, ett utbyggt återvinningssystem, en progressiv flygskatt, klimatomärkning av produkter och förbud av planerat åldrande. Har du till exempel tänkt på att din mobil tappar batteritid och blir långsammare? Och att man hela tiden behöver köpa nya laddare? Det beror sannolikt på att företag som Apple inte bygger hållbara mobiler, för att man ska köpa nya mobiler och laddare hela tiden, så att de tjänar mer pengar. Detta är ett enormt resursslöseri.

En sista fråga vi tycker är viktig är att motverka psykisk ohälsa. Orimliga krav i skolan, stress över sociala medier och svårigheter att få en bostad eller ett jobb ökar den psykiska ohälsan bland unga. Vi vill motverka den psykiska ohälsan dels genom förebyggande åtgärder såsom att införa ämnesbetyg i skolan, skapa fler trygga anställningar och en jämlikare bostadsmarknad, men också åtgärder här och nu, såsom satsningar på elevhälsan och barn-och ungdomspsykiatri (BUP).

Sammanfattningsvis är SSU ungdomsförbundet för dig som vill se ett mer jämlikt, hållbart samhälle, där alla får lika möjligheter att lyckas i livet och där vi tar hand om varandra och vår gemensamma planet. Det är helt gratis att gå med, och det finns inga krav på aktivitetsgrad. Du väljer själv hur mycket tid du kan och vill lägga på ditt engagemang. Det gör du genom att gå in på www.ssu.se/bli-medlem/. Vi finns även organiserade på Uppsala Universitet (S-studenter), och för att gå med går du in på www.s-studenter.se/bli-medlem/. Om du är nyfiken på vilka aktiviteter som pågår kan du hitta oss på både Facebook och Instagram genom att söka på SSU Uppland och/eller SSU Uppsala och Laboremus.

Ju fler vi är, desto mer kan vi påverka!

Pavlos Cavelier Bizas
Ordförande, SSU Uppland

DET KUNGLIGA PALATSET I MAKUZ

av Olle Erlandsson

I en svunnen tid, långt till sydost, vid de soldränkta dynerna och vida saltstäpperna som vaktar passagen till tropikerna, fanns det en gång en stad vid namn *Makuz*. Staden var tre gånger så stor som sina grannar, hade en tre gånger så tjock mur som omgärdade den, och huserade också tre uppå tre gånger så många hantverkare, köpmän, och krigare längs de myllrande gatorna och smala gränderna. In till Makuz rullades varje dag oräkneliga kärror fyllda med råmaterial, marknadsvaror, och exotiska dyrbarheter, både via de karavaner som korsat den karga öknen, och från fraktskeppen som seglat uppför den närliggande floden *Efris*. Alla dagar i veckan hölls också en vidsträckt, dignande, oerhört högljudd marknad, som likt en spridande porl vatten sipprade ut i staden från dess centrala torg. Här köptes det och såldes det allt möjligt. Både mat för dagen, samt slavar som skulle arbeta och horas för resten av sina liv. Förutom på basaren skedde det också handel i de förnåma handelshusen, där silver kunde köpa dig kameler, och guld kunde köpa dig fartyg. Fina män anskaffade sig stora förmögenheter här; och ingen man var i Makuz finare än den vise *konungen*.

Rabiah ibn al-Malik hette Makuz härskare. Han bodde i ett enormt palats på en kulle i stadens norra del. I alla de närliggande rikena tordes man knappt viska om prakten av det ståtliga kungliga palatset, vars torn, insvepta i guld, lyste likt briljanta fyrar för de utmattade ökenvandrarerna när solen låg vid horisontens rand. Det överdådiga sätet sträckte sig över ett område som motsvarade en tredjedel av stadens yta, och vilket skyddades av en ständigt bemannad mur, med bål brinnande i de fyra vaktornen som stod i varsitt väderstreck. Innanför muren

fanns förutom palatsbyggnaden en magnifik trädgård. På konungens order växte här alla de sällsyntaste tropiska blommorna, arida klippgräsen, och skygga klängväxterna, tillsedda av en bataljon trädgårdsmästare utrustade med saxar, hackor, och skinnhandskar. Dessa växter presenterades via ett slingrande nätverk av kullerstensstigar, små stenbänkar, och utkiksplattformar som reste sig över gården. Dessutom rymdes här, ofta undangömda i florans nästen, ett antal statyer, fontäner, och utsökta konstinstallationer från diverse skulptörer och erkända konstnärer. Men även om *Rabiah* älskade sin trädgård, så spenderade han större andelen av sina dagar i de oräkneliga, minutiöst utsmyckade, salarna och vardagsrummen inuti slottet.

Palatset var en riktig labyrint. Bara genom att på måfå vandra runt fann man sig i guldskinande rum uppå guldskinande rum, alla med höga, välvda, tak och smakfullt snidade trämöbler. Konungens eget sovrum infattade en sidensäng som var tio gånger större än hans egen kroppsytta, samt en kollektion av broderade kuddar från östra Asien som, strategiskt utplacerade, skulle garantera en värdig sömn för den småväxte monarken. Han åt sina middagar i den väldiga hallen, vars långbord kunde tjäna otaliga fina män och mäktiga gäster på alla de grandiosa fester och banketter som han lät pågå långt in på de ljumna nätterna. Även på vardagarna intog han dock sin majestätiska kost vid den ena bordsänden, i sin plyscherade stol. Efteråt brukade han ibland vandra ut på balkongen, som från hallen vette ut mot de mjuka, ljusblåa, sanddynerna, och stirra upp mot det väldiga himlavalvet, där stjärnorna verkade bilda märkliga former i sinnets fångslade övertygelse.

Allra främst spenderade han ändå sin tid i det största, mest utsmyckade, mest överdådiga rummet av de alla: tronsalen. Den makuziska tronen hade i

hundratals år gått i arv från generation till generation, fader till son, ända sedan den mäktiga krigsherren Alribuh al-Makuz slaktat sin forne mästare, och intagit sätet själv. Nu satt här Rabiah. Den kungliga tronen var en massiv skapelse av slipad sten, belagd med ett band av ädelstenar, och täckt av ornamentala kuddar och vackra gobelänger. Konungen satt gärna och dåsade i stolen på de heta eftermiddagarna, tillsedd av en trupp tjänare med fläktar, vattenkaraffer, och fruktfat. Det var också vid den här tiden som han ibland höll audiens, då diverse män från staden kunde, djupt bugande, komma för att be om hjälp eller råd. Detta gjorde han dock bara när han var väldigt uttråkad; annars lät han gärna dansare och skådespelare underhålla honom med akrobatism och spännande berättelser. Den enda gången som han kunde beordra ut sina tjänare var när han ville leka med sitt tama lejon *al-Timl*.

Al-Timl hade varit i konungens ägo sedan sju år tillbaka. Han hade varit en gåva från en högt uppsatt sasanidisk präst från Persien som varit på besök, och Rabiah hade gladeligen tagit emot honom. Han var nu ett fullvuxet djur med en vacker, svartfläckad, man, men var fortfarande lika lekfull som när han var en unge. Lejonet brukade rulla över på rygg, och låta sin mästare klia honom på magen, vilket denne aldrig kunde låta bli. Rabiah höll mycket kärt av sitt lejon; kanske var det just därför som de följande händelserna kunde äga rum. Eller kanske skulle det ha slutat likadant ändå, på ett sätt eller annat.

Det var eftermiddag. Monarken satt och stirrade häpet på ett draperi. Al-Timl hade, mitt i den sedvanliga leken, helt oväntat rest på sig, och smitit ut ur tronsalen. Inget annat ljud än det av vatten som droppade från den graverade tvättskålen vid väggen hördes. "Al-Timl!" ropade Rabiah. Han ställde sig upp, och stred fram till hänget. När han tittade ut i

korridoren kunde han se att lejonet smet in i ett annat rum, längre fram. "Assad! Hit, sade jag," väste han, och skyndade efter. Inga tjänare syntes till vid den här tiden. De ordnade alla sina scheman efter konungens fasta vanor; det skulle ännu dröja en timme eller två innan denne brukade vilja supera i den stora hallen. Konungens skor smattrade ensamt mot det blanka golvet. Väl framme vid vad som var ett av hans vardagsrum fortsatte han till dörröppningen på andra sidan; denna ledde till ett sällan använt gästrum med en scharlakansröd soffa. "Al-Timl! Olidliga djur..." Rabiah var riktigt sur vid det här laget. Så här hade aldrig hans kära husdjur uppfört sig förut. Ville det kanske visa honom något? Nätt skymtandes lejonets sandgula päls rusade han nedför en spiralformad stentrappa. Han kom ut i ännu ett vardagsrum. Här nere var han inte så ofta; han kände knappt igen rummet alls. Vidare ut i korridoren följde han, och in till en sal med smakfullt snidade trämöbler, och ut till en annan korridor igen, och så tillbaka och fram. Efter att ha villat runt nedanför ännu en stentrappa var han inte längre helt säker på var han var någonstans. Det såg ut som hans palats, men han kunde inte sätta fingret på om han någonsin ens sett det rum han befann sig i. Nu sprang han inte längre, utan trevade sig snarare fram längsmed de förgyllda passagerna. Där fanns tavlor och statyer, men inget lejon, var han än lät sin blick falla. "Jag hittar honom inte. Må så vara! Jag låter tjänarna leta vidare i mitt ställe." Han vände om, och vandrade tillbaka. Men hur han än försökte kunde han inte hitta tillbaka till trappan han kommit ned med. Alla rummen såg så likadana ut; det var väldigt förvirrande. Svärandes insåg Rabiah att han var vilse i sitt eget palats, och han kände paniken långsamt växa i bröstet. Han beslutade sig för att ta sig ut på gården, för att sedan ingå genom de stora plåtportarna istället. Därifrån skulle det inte vara någon sak att hitta vägen. Han satte fart nedför ännu en trappa. Många av

fönstren var stängda här nere, antagligen för att kyla ned byggnaden. Men det gjorde också gångarna väldigt mörka. Bredvid någon tjänaringång, på en stenhylja, brann det ett talgljus i en öglad ljusstake. Monarken funderade kort, och beslöt sig sedan för att inte gå in och söka hjälp; det var under hans värdighet. Dock tog han med sig talgljuset, vilket flackade matt mot väggarna. En annan trappa ledde vägen framåt.

Han hade gått allt längre och längre ned under en bra stund vid det här laget. "Nu måste jag väl snart finna en utgång," muttrade han. Han var inte säker på hur högt hans slott egentligen reste sig över marken. Trappan slutade i en korridor till, men denna banade endast framåt, och hade inga dörröppningar på sidorna. Den hade inte heller några gobelänger eller statyer; bara solida, kalla, block. Han smög fram försiktigt. En obehaglig känsla smekte hans ryggrad. Denna tysta gång föreföll honom ominös av någon anledning. Men så sken han upp. Långt där framme hade han skymtat något som glittrade briljant. "Se! Är det inte dagsljuset som spelar bakom grenarna av en enbuske?" Upphetsat rusade han längsmed den kala gången, flamman från ljuset böljande efter hans rob. Ett par tunga stendörrar vaktade mynningen av korridoren. Den ena var stängd, men den andra stod uppställd med hjälp av en metallbult som dragits upp från en ruta i golvet. Han smet igenom öppningen. Men vad som väntade var inte en väg ut till den sjunkande solen, utan ett rum i avsaknad av några utgångar alls. Det var en massiv staty av guld som hade glittrat till i ljuset från hans flamma. Han rynkade pannan, och steg fram. Den iögonfallande figuren på andra sidan rummet föreställde guden *al-Ahads* förskräckliga personifiering. Varför stod denna staty i vad som måste vara palatsets källare? Han svepte med ljuset runt rummet. Vid väggarna stod fler guldbelagda statyer; dessa mindre, och mer lika människor. De bar vapen

och sköldar. Och... karaffer. Vilka sorts krigare bar vattenkannor? Inte stolta sådana; snarare sådana som böjt rygg för någon tyrann. Han tog ytterligare steg bort från dörrarna. "Vad äro syftet med denna kammare, säg? Ett rum av guld undan allas åsyn; jag förstår inte meningen." På golvet stod tiotals kistor i två prydliga rader. Dessa verkade snidade ur jade, dekorerade med vackra, purpurfärgade, ädelstenar, och handtag av guld. Rabiah reflekterade omedvetet på att de var och en måste vara värda en förmögenhet. Kistorna hade inga lås, såsom skattkistor annars ofta har. Alla hade de dock sina tunga lock överdragna; alla förutom... en. Rabiah började känna sig riktigt illa till mods. Hans hjärta dunkade hårt, och svett kylde hans hud så att han darrade. Den öppna kistan hade ännu inte blivit fylld med vad det nu var de andra innehöll. "*Graff!*" Lejonets skall ekade från de tunga portarna. "*Al-Timl!*" utbrast konungen lättat. Han vände sig om, just i tid för att se al-Timls tass sänka den uppdragna metallbulten som den vilade på. "Vad gör du, dumma assad? Nej!" Men det var för sent. Stendörren smällde igen med ett dovt brak. Rabiah kastade ljusstaken från sig, och sprang fram till porten. Han tryckte så hårt han kunde, men den gav inte med sig. Förgäves bultade han på de båda dörrarna, och bölade och skrek, men inte en själ svarade honom. Lejonet slank tillbaka uppför den långa trappan, skrämmd av ekot som uppstod i gången. Snart falnade konungens försök. Han sjönk ihop med ryggen mot väggen, snyftandes, och förbannande sig själv. Och på andra sidan rummet blänkte al-Ahads ögon i det fallna ljusets låga. Och hans spetsade tunga hängde demoniskt från hans oföränderliga hånflin, mellan de vassa gaddarna. Snart skulle talgen flyta ut över golvet, och flamman släckas för gott.

Olle Erlandsson

EN BONDGÅRD

av Adam Ivarson

“Jag är det finaste fjäderfä som kommer sätta foten på den här gården! De kommer aldrig kunna ersätta mig! Varför ens försöka? Hur tänker de?” Ankan kom kraxande, bönade och bad “Årade tupp, bruka ditt mästerliga gal. Stäm upp i skönsång och samla vår utvalda skara. Bruksherre, ge oss din nåd, och samla vår gård.” Tuppen såg in i Ankans självgoda ögon, vände sig om och gick. Ankan gav sig inte. Ankan svepte sin rödgula fjäderdräkt om sig för att ta saken i egna händer. Med sin musikaliska röst kallade Ankan in gården till en elitstämma att hållas i mjölkkammaren, längst bort i ladugårdskorridoren.

Fölet ute på ängen stod, men när hon hörde Ankans gälla skrik fick hon genast andra tankar och så bar det iväg mot mjölkis.

Påfågeln och **Räven** antrade gården. **Påfågeln** viskade i **Rävens** öra “Här behövs varken anka eller tupp, vad vi behöver här är en kupp!”

“Vad har en enkel honkatt som jag att bidra med i detta samfund. Denna viktiga stund måste styras av er herrar.” jamade Katten från sitt hörn i kammaren.

Plötsligt hördes en avlägsen bjällra. Ljudet närmade sig genom korridoren och när Kon anslöt som sjunde djur, blevo samlingen komplett. De sju medlemmarna samlades i mjölkis. Bjällran rasslade till då Kon reste sig upp för att bjuda de närvarande på klöver. Fölet gjorde sig redo att teckna ner slutsatser i sanden.

“Vi har samlats här idag för att ankan har något viktigt att förmedla” suckade Tuppen trött inför församlingen och gav plats åt sitt fjäderfä till kompanjon. “Vi

har hört rykten spridas om att vår dag är kommen. I korridoren höras den adertonde och vi vet alla att den dagen är nu. Vi är ämnade att bytas ut men vi äro starkare än så. jag föreslår ett uppror, låt oss göra den slagkraftig och rå. Vi försvinner ej från denna gård” anförde Ankan med salig röst, så salig en ankstämma kan bli, med den kraxiga och unkna underton som där alltid finns.

Påfågeln och **Räven** iakttog och lyssnade på mötet genom ladugårdsdörren, som de sju, ovetandes lämnat på glänt. De observerade Ankans nitiska försök till Tuppens stolthet och ledarroll. “Alla ankor vill ju vara tupp” viskade **Påfågeln** till **Räven**.

“För nu, nu har djuren lagt sina sista ägg i korgen och det är dags att sammanställa årets jakt. Bästa kull bör prisas med en glänsande buckla” föreslog Ankan som lösning på problemet. Ur hörnet trädde Åsnan fram; “Käre Anka, ni måste ha vår budget i åtanke. Åran äro ett pris gott nog.”

“Men hur ska då detta marknadsföras? Hur får djuren veta?” förundrade sig Hunden i den tysta vrå den stod. “Marknadsföra? Äsch, lämna det till **Påfågeln** och **Räven**! De har inte haft ett jobb på länge, de har tid för detta” uttryckte Ankan.

Nej, nu hade **Påfågeln** och **Räven** fått nog. Bakom den gnisslande ladugårdsdörren hördes ett fnys och med förvånade miner fick dem sju syn på inkräktarna. “Slit och mani, allt som vi står i. Tänk om ni vetat, att vi stått här och sett på, hört alla ord som om vi inte alltid stretat. Vill ni hitta andra som oss, så får ni allt leta” sa **Räven** och började slåss. Från **Påfågelns** grepp den slet sig loss, fäktade och slog sina röda tassar mot de sju, när Kossan råmande muuul!

“Stopp i lagens namn! Vad ni bråkar och står i”, klagade Kossan. “Våld löser inga problem! Vi tar oss en klöver och talar om saken istället.” Tuppen andades ansträngt ut; “bra idé! en fyrklöver är just vad som behövs”.

Räven fäktade hej vilt och var nära att slå slint. Om det inte hade varit för Påfågeln bestämda vingens grepp, hade den nog slagit sig loss åter igen.

Djuren lämnade mjölkis som i vanlig ordning såg ut som en enda röra. Ett vemod omslöt gruppen då de vandrade genom korridoren. Bland övriga djur hördes viskningar; “Nu är 18 februari här, då blir vi dem kvitt.”

Djuren, med Ankan i täten, nådde ladugårdskorridorens ände och möttes av storbonden som stod och konverserade med en lastbilschaufför. De hörde hur bonden berättade om att de sju skulle föras bort och inte ersättas. Från de andra djuren hördes hånfulla skratt, och de sju insåg nu att de inte bara nått korridorens ände, utan även slutet på en era.

Adam Ivarson

CRITICAL MASS

av Olle Erlandsson

Grey and still is suburbia night. And only the streetlamps are yet alight. Rows of houses, neat and tidy and normal all round; yes, quiet rest is what is found here in suburbia town. Ah, at last, nothing that could interrupt... But, what is this? A man is still up! There, in house number three-hundred and four; that's the one with the stain on the door. Look in the window; nay, a blind blocks the viewing. C'mon, let's go have a look inside, then, to see what he's doing.

In front of his big, ugly, desk computer, a blubby man sits, looking no cuter. His eyes are red, and his t-shirt is sweaty, and his fingers are writing something quite petty. Page after page; the scope is immense! And his wording is what you could label: intense. Just to himself he breaks up and smiles, reads through the work he is to compile.

Why I Absolutely Hate This Movie (Spoilers: it's poor!) Read on to find out why I gave it such a low score.

He scratches his chins, and sniggers with glee. Now all those fanboys will finally see!

The plot is so bare, I struggle to care; but yes, okay, sure, I'll be fair: plot has almost always been, for this director, a kink, let me tell you instead in what other ways this film stinks!

The dialogue, for example, feels completely absurd; it's really about the worst thing I've ever heard. And the actors look like they're fresh from the cull. God, that Gennyfare Clearance, isn't she dull? And the cinematography guy is clearly a sham: Hey, buddy, try skipping coffee before holding the cam! If you like this movie, now take this without a fight, you are literally a stupid troglodyte. Eat your popcorn, and laugh, and fart, but know that you are killing this art!

As the critic strokes his ego and face, something strange begins taking place. His shoe pops off, and the other one, too. Out pours a slimy, liquid, goo.

Bloated, foul, and lacking in passion; when will these brain-rotters go out of fashion?

His chest begins to swell and blush, and skin transforms to veiny mush.

Please, I beg you normies, do us all a kindness: go off yourself to atone for your blindness. For all of you couching on the cinema chairs, so carefree, have slowly but surely corrupted what films once could be!

“Oh,” he thinks. “I’m proud of this scorning. But I think I should really finish next morning.” His head feels heavy, and is throbbing with pain. “Must get to bed, otherwise I’ll faint.” He lifts up his flesh from the corroded chair, and oafishly wanders out of there. Behind him trails an ooze of red, as he crashes into bed. Well, I for one am curious to know, whatever will occur tomorrow.

Sunlight finds its way inside, dances on the critic’s eyes. Groaning, he rolls out of his soft sheets. Tiredly, he then gets onto his feet. But, Ye God and the Holy Son: There are no feet to stand upon! With a shock, and with a shriek, he marvels at his new physique. Bulbous lumps of cancerous tissue, scarlet gas emitted from fissures. Limbs that are reduced to stubs, skin that pulsates like a grub. No, he sees he no longer can: classify himself as man! Ghastly beast, and beastly dread. “Then what have I become instead?” Teary-eyed, he crawls across the floor; collapses out through his stained, wooden, door. Lying now, miserable, on his neglected front lawn, he begs: “People, help me revert from this spawn...”

But as citizens gather round, no one lends a tender hand. No, they all then start to grin, tittering, laughing, pointing at him.

“Ha, ha, ha!” they chant without regret. “It’s that asshole from the net! He’s been criticizing on a whim; now it’s time to criticize *him!*” The blob cannot hold back his tears, as the mob ridicules and sneers. “You’re disgusting, do you know?” “Off yourself, you vile freak show!” “No one sane would enjoy you.” “You’re a monster made of goo!” They leer, they spit, they call, they kick. They fill his cracks with thorny sticks. “Review *yourself* in the mirror next time!” “Ew, I think I stepped in his slime...” “You mostly look like a big ball!” “Can you even move at all?” But then, from the ruthless crowd, comes a guy who’s not as loud. When the others have no insults to find, he courageously speaks his mind: “I don’t think you’re very gross. Sure, you’ve got flaws, but so do most. Nothing is for everyone, you see; but I believe you’re just right for me. There isn’t time enough in our lives, to spend it on these worthless strifes. All you people should apologize; schadenfreude is a mean vice. Let people enjoy what they fancy, even if you yourself think it’s pansy. You understand? That’s good; well, at any rate: I think you, Mr. critic, are pretty great.” And as the embarrassed people murmur “Sorry,” and walk away, the guy’s kind words are justly repaid. For fissures close up like before, and limbs revert to limbs once more. The critic gasps, lying on the grass; his diabolic episode has come to pass. He stumbles to his feet, and stutters: “Thank you, my man.” But the guy dismisses it with a wave of the hand. “No problemo, mate. It was no hard task. But now I have a favor, that I must ask.” The critic opens his arms in a wide gest. “Anything that you request.” The guy he grins a beaming smile: “Wanna join me in watching *Alien Mutant Killers Splat-fest 5?*” The critic says: “Sure. But only if there’s even more gore, than in *Alien Mutant Killers Splat-fest 4!*”

Olle Erlandsson

JAG BOR I ETT SLOTT AV LUFT

av Esthan Brandhag

mitt slott, det ligger i en dal
alla jordens färger finns här i min sal
utanför har gräset sen länge varit grått
precis som mannen på berget spått

mitt slott är en skapelse av tomrum
det är den sista platsen i vår värld
här står jag ensam och stum
på det gräset utanför ligger ett ensamt
svärd

förut hade jag ett garde i min hall
men nu är dess funktion förlorad
hallen upplöstes med ett knall
ensam kvar är jag, tunn och sårad

dagarna är sig lika
ingen dag kommer någonsin avvika
vallgraven är sen länge uttorkad
den skulle kunna fyllas, men jag är inte
korkad

längst golvet vandrar hon på tysta tår
men aldrig lämnas minsta spår
jag drömmer om att se henne gå
men dag in och dag ut på det golvfria
golvet hon stå

hon står där mitt i salen
men jag ser henne ej
hennes närvaro är den stora finalen
betalning för vårt krig, säger hon till mig
hennes skrik tapetserar rummet utan vägg
historien ger hennes skrik belägg
mina ord har sen länge slutat höras
finns inte längre hjärtan som kan beröras

till kvinnan säger jag nej
hon har sen länge bestämt att hon inte
lyssnar på mig
hon vill inte ta och gå
utan bara pladdrar på

jag har erbjudit henne allt jag har
för hela världen är min
men hon vill bara ha det jag en gång var
jag säger till kvinnan att den saken redan
är din

jag har ingenting att göra
jag ber till dövt öra
inga ärenden att gå
ingen alls att hälsa på

kvinnan låtsas som hon inte förstår
men hon vet att hon är ansvarig för alla
mina sår
från mitten av rummet hörs ett muntert
skratt
men inget kan lysa upp denna ändlösa
natt

jag minns när jag drömde, helt utan
förnuft
att en gång bland molnen jag skulle stå
men kanske var mitt slott av luft
inte så kraftigt ändå

Esthan Brandhag

HOROSKOP - SÅ BLIR APRIL FÖR DIG

Vädur (Aries)

Solen går in i Väduren, vilket ger massvis med energi och öppnar för nya möjligheter. April ger dig möjlighet att definiera och börja sträva mot dina mål. Särskilt ekonomiskt kommer du att nå framgång, tack vare Merkurius, som är i vädurens tecken. Din envishet kommer dock med en risk för instabilt humör. Venus i fiskarna gör att väduren är öppen, och relationerna blomstrar.

Oxen (Taurus)

2021 är ett sökande år för Oxen. I April möter du mycket positivitet, särskilt i relationer. Du kommer vara passionerad, vilket är underbart, men var försiktig så du inte är för *på* och avskräcker en potentiell partner. Under April kan du vara mer materialistisk än vanligt - var försiktig så du inte gör allt för många spontanköp.

Tvillingarna (Gemini)

Försök att inte lägga din energi på småsaker som irriterar dig. Dina vänskapsrelationer kommer förbättras, eftersom tvillingar kommer vara pratglada och roliga i april. Det är också en bra månad för personlig utveckling. Tyvärr kommer det inte vara lika gynnsamt att investera i din karriär.

Kräftan (Cancer)

Kommunikation med dina närstående kommer gå bättre än någonsin. Tack vare stjärnornas läge kommer dina tidigare relationsproblem lösas, oavsett om det handlar om kärlek, familjen eller vänskap. April är även en bra månad för fysisk aktivitet. Utövar du någon sport, kommer du möta framgång i den.

Lejonet (Leo)

Ge inte upp! Ett steg bakåt, två steg framåt. Mycket förändring i april kan komma med negativa aspekter. Du kan också känna dig stressad och i vissa fall ta ut din frustration på dina medmänniskor. Se till att vila, och kom ihåg att det är okej att du inte alltid uppfyller dina storslagna planer.

Jungfrun (Virgo)

Mycket tyder på att april kommer bli en händelserik månad i ditt kärleksliv. Kanske träffar du den rätta, eller någon annan betydelsefull person. Du kommer också kunna vara produktiv, tack vare din optimism. Det kommer också vara ett utmärkt tillfälle för bildning, tack vare Mars, som är i tvillingarnas tecken.

Vågen (Libra)

Venus läge gör att du blir extra känslig. Därför är det nu en bra idé med lite välförkänt vila. Försök att inte göra saker för komplicerade i dina relationer, så kommer April bli en harmonisk månad.

Skorpionen (Scorpio)

Den alltid så ambitiösa skorpionen behöver slappna av och kommer också kunna göra det. Vila ger dig energi, som gör att din initiativförmåga växer till aldrig förr skådade nivåer. Stjärnorna står rätt för att hitta den rätta, men kärleken kan också vara farlig och göra dig handlingsförlamad i andra delar av ditt liv.

Skytten (Sagittarius)

Merkurius stärker skyttens målmedvetenhet, och gör att du kommer med kreativa lösningar på problem. Suget efter bildning är stort, och stora delar av din fritid går ut på just detta. Det kan också hända att du känner dig melankolisk stora delar av månaden, vilket kommer vara svårt att göra något åt.

Stenbocken (Capricorn)

Venus position gör att du bli nyfiken och dras till allt som är nytt, särskilt i kärlek, men även andra delar av livet. Generellt sett kommer stenbockar vara positiva och harmoniska i april. Det kan dock hända att du har mycket att göra, men din förmåga att strukturera och prioritera gör att detta inte blir något större problem.

Vattuman (Aquarius)

April blir en tid för förändring. Så länge du hittar en balans mellan måsten och nöjen, kommer denna månad flyta på galant. Prova nya saker, så kommer du hitta något som passar dig, och fulländar ditt liv. Det finns en risk att du lägger mindre tid på dina vänskapsrelationer, och flera av dina vänner kan komma att känna sig bortglömda.

Fisk (Pisces)

April blir en händelserik månad, och medför en mängd olika möjligheter. Detta leder dock också till stress, och en känsla av att inte räcka till. Kom ihåg att det alltid är okej att fråga om hjälp. Merkurius position kan göra att fiskarna beter sig annorlunda, på gott och ont. Lita på dina kreativa instinkter och försök skapa något för att få utlopp för dina känslor.

Vi vill ha
DINA
bidrag

Skicka in dina artiklar, dikter, kåserier, fotografier,
korta historier, faktatexter, illustrationer, reportage,
och andra relevanta verk till:

pegasen.katte@gmail.com